

فاری
ادبیات کتبخانه ملی
۷۱
تحفه سلیمه

(تحفه سلیمه)

۱۹۹

نجوم

یا حافظ کیچ
وطاغا

نمود
۱۴۱۵۹

ادبیات کتبخانه ملی

حمد بی حد و سپاس بی عرق قادری را که این قب
خضر از مردین ربانی موده و التی بکاشت و این طارم
لا جو روی ربانی علاقه و عبادی بر افراشت و به ترتیب
کواکب مرین ساخت و بمنزله اباگرد ایند و زمین را صیقل
و موقع قرار کرد و آتش و باد و آب و خاک را بمنزله اهما
گردانید و از انبساط ابا و احمات سه مولود در وجود او برآورد
چون معدن و نبات و حیوان و ارجس حیوان ادویه

برگزید و زبده موجودات و فهرست مخلوقات کرد
و از برای مصالح معاد و ترتیب امور بلاد و تنظیم مهام عباد
اینهارا علیهم الصلوٰة والسلام بعث کرد و با بلوغ رسالت
و اظهار دلالت مثال داد و از ان میان قطب فلک
در ساله و مکر دایره بنو ت شمس فلک خلافت قبله
ارباب امامت خاتم اینها خلاصه اصفیاء به رحمة وفا
سیاموی و اللیل اذ اسبحی اغنی **محمد مصطفی** صلی الله
علیه و علی اله و اصحابه و سلم برگزید **اما بعد** جنین گوید
اقل عباد و احوجهم الی الله الغنی عبد العلی بن محمد علی
المشهور بر روشنی که بعد از مفارقت وطن و کشیدن
بهر و مخن به طرابزون رسیدم که او موضوعیت

از مواضع اقلیم پنجم که سابقاً در دست کفره بوده و در
تاریخ سنه ۹۱۱ هجری که تالیف این رساله شد در
به ۴۰ بود که سلطان سلاطین جهان و ارث ملک
سلیمان ناشر عدل و احسان قانع کفر و عصیان حضرت
مغفرت یاب فردوس مکان جنت ایشان سلطان
ابن سلطان ابن سلطان **سلطان محمد** طاب ثراه
و جعل الجنت مشواه موضع مذکوره را فتح نموده و ساکنان
او را مطیع اهل اسلام کرده و تغییر ویر عیسیٰ نموده و درین
مدت کسی تحقیق سمت قبله آن نکرده و جماعت انجا
توحیدی که قبله می نمودند تقریبی بوده نه تحقیقی چون این
فقیه حقیر خاکسار بدین دیار رسید اخرانی در سمت قبله

آن موضع دید آن تفاوت را بعرض شاه و شاه
زاده عالمیان شاه مملکت پناه معدلت شعار
حکومت آثار عظمت ایاب دولت مناسب
صورت الطاف الهی معی عطمت و پادشاهی
اعظم اقدم الشجع کامکار اعدل اعقل نامدار شاه
رحیم سلطان سلیم حلد الله تعالی ایام دولته ابن
سلطان سلاطین العرب و البعث خلیفه الجلیل و ظل الله
الطلیل السلطان ابن السلطان ابن السلطان
معین السلطنه و الخلفه و الدین **سلطان بانوید**
حلد الله تعالی فی بیط الارض ملکه و سلطانه الی
یوم الدین مقیم فلک منعم که پادشاه اقلیم اول است

مندوی پاسبان این استانت مشتری به نیک
اختری در سند وزارت بتعمیر ممالک و بهرام خون
اشام با اعدا در ممالک مشغول اصحاب سلطنتش
بر عالمیان تابان و بر در راه وجود درختان با دوزخ
طرب الکنیز در خجک و عود سازی و عطار دوزخ فطرت
و فکرت پیش نهاد مژمنه سیر اقبال و میر مال آمده و آ
وسیار و سواکن و طیار امید التغات میدارند جاها
ارباب حوایج ازین درگاه بر آورده و سایه احسان
بر کافه مردمان پسترده باد بالبنی و اله الامجاد امیدوار
بعنایت و عاطفت افتاب پر توانکه بر تقدیر
اسحسان نظر تربیت و التغات خاطر آفتاب

فیض ذره پرورد رخ فرمایند زسایند امر عالی بران
تلاذ یافت که سمت قبله موضع مدکور را پیدا باید
کرد بر حسب فرمان فرمان فرمای عالم تحقیق سمت
قبله کرده این رساله تالیف کرده شد و بر رای ارباب
فضل و دانش پوشیده و پنهان نیست بلکه ظاهر
و روشن است که سرگاه که خواهند سمت قبله
موصی از مواضع ربع مسکون را معلوم کنند برفت
طول و عرض آن موضع محتاج می شوند چون کتب
که طول و عرض بلاد مسطور است مشاهد رفت طرب
زون را طول و عرض نیافت واجب شد بطریقه
رصد طول و عرض مدکور معلوم کردن و بطریق

که در رفت طول و عرض این موضع معلوم کرده شد و گفت
 این عمل را درین رساله ایراد کردیم با آنجه لابد این عمل بود
 چنانکه هیچ دقیقه از دقایق آن مہمل نماند تا سرگاہ که منوی
 را از مواضع خواهند سمعت قبلہ آن معلوم کنند بدیکر کتابها
 موقوف نباشد و صغ این رساله شتم است بر مقدمه
 و دو باب و خاتمہ امید بتظر ناظر آن مدقق و دانایان
 محقق آنکہ بر سهوی یا خطای کہ صفت لازمی انسان است
 مطلع گردند و دلیل عفو بر آن پوشند و با صلاح آن بگویند
مقدمہ در بیان چیرہ ناز کہ معرفت آن محتاج است درین
 رساله از دوات الاوضاع آنکہ در پیچ بہت منقسم
 نشود یعنی نہ در طول و نہ در عرض و نہ در عمق از انقطہ خوا

و اگر در یک بہت منقسم نشود یعنی در طول تنها انرا خط
 خوانند و نہایت آن بنقطہ باشد و خط برد و قسم بود
 مستقیم و غیر مستقیم مستقیم آن بود کہ چون در امتداد شعاع
 بصر واقع شود طرف شتر و وسط کند و غیر مستقیم جنب باشد
 و آنکہ در دو بہت مستقیم شود یعنی در طول و عرض انرا
 سطح خوانند و نہایت سطح بخط باشد و مستوی از دوات
 کہ در عمق ہما ت او خط مستقیم فرض توان کرد و غیر مستوی
 آنکہ بچپین باشد و اگر در سر بہت منقسم شود یعنی
 در طول و عرض و عمق از احسم خوانند و قسم یا مستدیر
 باشد یا مصلع و مستدیر از وان بود کہ یک سطح مستدیر
 صحیح الاستدارہ با محیط شود ان جسم را کرہ خوانند

و چون نقطه در میان آن جسم فرض کنند بخشی که جمیع
 خطوط که از آن نقطه بان سطح اخراج کنند همه برابر باشد
 آن نقطه را مرکز و هر یک از آن خطوط را نصف قطر گره
 گویند و مصلع آنکه بخین باشد و چون سطح مستقیم سطح
 محیط شود آن شکل را مصلحت خوانند و چهار خط باشد
 از ارمیج خوانند و اگر سطح باشد خمسه و علی بن داود اگر سطح
 برین وجه باشد از اشکال مجسمه خوانند و زاویه کج را کونیه
 و سطح مستوی که خط منحنی با و محیط شود جناح در داخل
 او نقطه توان یافت که هر خط مسیم که از آن نقطه
 بان خط رسد در جمیع جهات متساوی باشد آن سطح
 را دایره و خط مستقیم خط و آن نقطه را مرکز و هر یک

از آن خطها را انصاف اقطار خوانند و هر دایره که گره
 را بد و قسم راست کند از اعظمه خوانند و آنکه حدیث باشد
 صغیره گویند و چون دو خط یکدیگر متصل شوند نه بر استقامت
 سطحی را که بر موضع التقاء آن دو خط در میان گیرند زاویه
 خوانند پس اگر دو زاویه که از اتصال خطین حادث
 شود مساوی باشند هر یک را از ایشان قائمه خوانند
 و هر یک از آن دو خط را عمود بر آن دیگری و اگر متفاوت
 باشند زاویه فرد ترا حاده و بزرگتر را منفرجه خوانند
 مخروط مستدیر جسمی را گویند که او را احاطه کرده باشد
 او را دایره و سطح صنوبری که مرتفع شده باشد از آن
 دایره کرده بر تضایق و منتهی شده باشد بنقطه بخشی

که اگر اذاره کرده شود خط مستقیم که واصل باشد
 مابین راس و محیط قاعده او تعاس کند بان سطح و خطی
 که از راس او خارج شود عمود بر قاعده رسد سهمی مخروط گویند
 اگر بر قاعده عمود باشد مخروطی قائم گویند و الا مایل خوانند
 و معدل النهار منقطه فلک نهم را گویند دایره نصف
 النهار و آن عظیمه ایست که از مرکز است و القدم و از دو قطب
 معدل النهار گذرد و دایره افق و آن عظیمه ایست
 که فصل کند میان طایفه و حقی از فلک خط استوا محیط
 دایره عظیمه را گویند که بر سطح ارض حادث شود از قطع
 دایره معدل النهار و طول بلد قوسی باشد از دایره معدل
 النهار که واقع شود میان دایره نصف النهار و جرایخ فلک

نصف النهار بلد معوضه و عرض بلد قوسیت از دایره
 نصف النهار که واقع باشد میان قطب افق و دایره
 معدل النهار از جهت اقرب و آن مساوی ارتفاع
 قطب طایفه بود در هر بلد و ارتفاع آفتاب و آن مقدار
 بعد او باشد از سطح افق اما خط نصف النهار فصل مشترک
 را گویند میان دایره نصف النهار و دایره افق و خط مشرق
 و معرب فصل مشترک را گویند میان معدل النهار
 و دایره مشرق و معرب اما سمت قبله نقطه تقاطع
 افق و دایره عظیمه را گویند که از سمت راس بلد
 و کعبه شهرها الله تعالی گذرد از جانب اقرب و حقی
 که از مرکز افق بلد بنقطه تقاطع رسد از احاطه سمت قبله

گویند **باب اول در استخراج طول و عرض**
هر موضع از مواضع ربع مسکون که خواهند بطریق رصد
و این باب مشتمل است بر دو فصل **فصل اول** در
استخراج طول هر موضع که مطلوب بود و این عمل آنست
که خسوفی که واقع خواهد شد استخراج کنند و ساعات
بعد ابتداء خسوف یا تمام انجلا از نصف النهار مقدم
بطول بلدی که طول او معلوم باشد حاصل کنند و در موضع
مطلوب الطول بآن رصد مثل اسطرلاب یا ربعی که
بدقیقت قسمت کرده باشند ساعات بعد ابتداء خسوف
یا تمام انجلا از نصف النهار مقدم معلوم کنند و تفاوت
میان هر دو را در پانزده ضرب کنند حاصل پایین الطولین

باشد

اگر ساعات بعد بلده معلوم الطول زیادت باشد
حاصل را از طول آن بلد نقصان کنند و الباقی آن
اقرانند تا طول موضع مطلوب حاصل شود در ایام
که این فقیر جمیع در طرب افزون بود خسوفی تمام واقع
شد در شب آدینه چهار دهم ماه مبارک ربيع الاول
سنه ۹۱۱ هجری ساعات بعد و خسوف بآلت
رصد در موضع مذکور معلوم کردیم بود این **۲۰** و ساعات
بعد و خسوف مذکور بطول قسطنطنیه که معظم عمارت
روم و تخت آن دیار است و طول او در ریاضات
مسطور است استخراج کردیم بود **۱۰** که تفاوت میان
ایشان این **۶۰** در پانزده در ضرب کردیم شد **۷۲۰**

و دقیقه بر ۴ قسمت کردیم شد **د** درجه این مایل الطولین
باشد چون ساعات بعد بلد معلوم الطول کمتر بود
مایلین را بر طول قسطنطنیه که سمت این
نظ افزودیم شد طول طرب افزون **عاه** و
موال المطلوب **فصل دوم در استخراج عرض بر**
موضع که خواهند بطریق رصد طریق این عمل چیست
که روزی یا شبی که خواهند غایت ارتفاع هر یک
از افق یا کوکب ثابت بداند سن نظر کنند
اگر غایت ارتفاع افق یا کوکب سمت الراس
برسیده باشد و میل افق یا بعد کوکب شمال
شمالی باشد از ارتفاع نقصان کنند و اگر

و اگر میل افق یا بعد کوکب جنوبی باشد بر آن باید
افزود حاصل تمام عرض بلد باشد و باقی آن تا نود
عرض بلد بود و اگر غایت ارتفاع ربع دور باشد
یعنی افق یا کوکب سمت الراس رسیده
باشد عرض بلد بقدر میل افق یا بعد کوکب باشد
پس اگر درین حالت افق را میل نداشتند یا
کوکب عدیم العرض باشد آن موضع بر خط استوا
بود و تقویم افق یا کوکب نقطه ای اعتدال باشد
و اگر غایت ارتفاع از جانب شمال بود از سمت
الرأس میل افق یا بعد کوکب را با آن جمع کرده
آنچه زیاده بر ربع دور باشد عرض بلد بود و اگر تمام

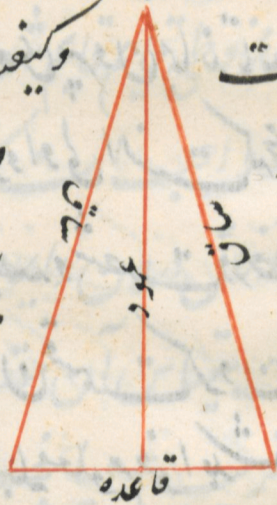
همین ارتفاع را از میل افتاب یا بعد کوکب نقصان
 کنند باقی همان عرض بلد باشد بعینه و اگر خواهند
 عرض بلد را از ارتفاع کوکب ابدی الطهور معلوم
 کنند اگر کوکب بر اعظم مدارات ابدی الطهور باشد
 جنابک در هر دوری یک نوبت مماس افق شده
 مرتفع گردد غایت ارتفاع او را شصت و یک کرده
 مساوی عرض بلد باشد و اگر مدار کوکب در داخل
 اعظم مدارات ابدی الطهور باشد ارتفاع اعلی و
 ادنی او گرفته مجموع هر دو را شصت کنند حاصل مساوی
 عرض بلد باشد و برین قیاس اگر خواهند عرض
 افاق ربع جنوبی توان کردن در حین تحریر این رساله

افتاب درج در عرض عقرب بود غایت ارتفاع
 افتاب در طرب افزون **لو** درجه بود میل افتاب
 در آن درجه **+** چون افتاب در نصف جنوبی است
 میل افتاب را بر غایت ارتفاع او فرودیم حاصل
 شد **مثلا** این تمام عرض طرب افزون باشد از نو درجه
 نقصان کردیم حاصل شد عرض طرب افزون بطریق
 رصد این **ما** درجه و سهو المطلوب چون طول طرب
 افزون کمتر است از طولی که شرفها الله تعالی و عرض
 پشته بس قبله او شرقی جنوبی باشد **باب دوم**
در استخراج خط نصف النهار و خط مشرق و مغرب
و سمت قبله این نم ششم بر دو فصل است فصل

اول در استخراج خط نصف النهار و خط مشرق و مغرب

چون دانستن سمت قبله موقوفست بر معرفت
دایره بندی واجب بود باز نمودن عمل آن درین
رساله عمل احتیاج داریم سطح موزون و طریقش
چنان بود که سطح جبری یا غیره را استوی سازند
و استوار آن سطح را از آن معلوم کنند که وسط مسطحه
مصحح را بر نقطه از سطح ثابت کنند و دور تمام دهند
باید که در جمیع دور سطح مسطحه منطبق شود بر آن
سطح و بعد از آن بکونیاسنجند و کونیاسمیت مساوی
المساقین را گویند که بر او یک قاعده و ترا واقع شده
است یک سر خط بسته باشد و بر سر دیگر قطعه اسیر

اوینجه و از زاویه مذکوره خطی اخراج کرده باشند که
بر منصف قاعده رسد از اعמוד مثلث گویند و شکل
اوینست و کیفیت سنجیدن چنان
بود که وسط قاعده گویند را بر نقطه
سطح مستوی ثابت کنند
تمام دهند چنانکه در جمیع
دور خط شاقول از قاعده

عمود مثلث میل نکند چون این قواعد مذکوره
را رعایت کنند سطح موزون حاصل شود و آن
چیزی را که سطح موزون با و قایمست در موضع
استوار کنند تا وضعیتش متبدل نشود و بعد از آن

نقطه را که وسط کونیای پرو دور کرده باشد مرکز خسته
 دایره رسم کنند و از آن دایره هندیه خوانند می باید
 که دو اصبع از سطح مستوی بیرون بماند تا مدخل و
 مخرج ظل متباین باشد و اولی آنست که محیط دایره
 آن مقدار باشد که بسبب و شصت درجه و هر درجه
 را بشصت دقیقه توان قسمت کردن فایده
 این معنی در سمت قبله معلوم خواهد شد ان شاء
 تعالی و بعد از آن مخروطی مستدیر قایم را بر آن
 دایره نصب کنند بعنوانی که مرکز قاعده مخروطی
 بمركز دایره منطبق شود و کیفیت انطباق چنان
 بود که بر مرکز دایره هندیه رسم کنند که مساوی

قاعده مخروطی بود و بعد از آن محیط قاعده مخروطی را
 بر محیط دایره هندیه منطبق سازند مرکز هر یک منطبق
 شود و مخروطی قایم قایم شود بر دایره و او را میاس
 نامند و واجب است که قامت مقیاس آن مقدار
 باشد که ظل درون دایره در آید و اولی آنست که
 قامت مقیاس آن مقدار باشد که چون آفتاب
 بافق قریب بود یا بنصف النهار ظل درون دایره
 در نیاید بلکه در میان این دو وقت در آید و چون
 آفتاب از افق طالع شود بالضرورة راس ظل
 مقیاس از محیط دایره بیرون افتد و چون از تناء
 سر جبر یادست شود راس ظل مقیاس قریب

شود بحیاط دایره تا غایتی که درون دایره در آید قبل از
 زوال و موضع دخول را از محیط علامتی نهند و بعد
 از آن از دایره بیرون رود و بعد از زوال و موضع
 خروج را نیز از محیط ^{دایره} علامتی نهند و قوسی را که میان
 این دو علامت است تنصیف کنند و از منتصف
 قوس خطی اخراج کنند که از مرکز بگذرد و محیط برسد
 آن خط نصف النهار باشد و طرفی را که بجانب
 قطب شمال است نقطه شمال گویند و طرفی را که بجانب
 قطب جنوب است نقطه جنوب گویند و بعد از آن
 خط دیگر اخراج کنند که از مرکز بگذرد و بر خط نصف النهار
 عمود باشد و در دو جهت محیط برسد از آن خط مشرق

دایره

و مغرب گویند و طرفی را که بجانب نقطه اعتدال مشرق
 باشد نقطه مشرق گویند و طرفی را که بجانب نقطه اعتدال
 مغرب باشد نقطه مغرب گویند و صورت دایره هند شده
 نقطه جنوب

فصل دوم در استخراج سمت قبله چون در موضعی
 دایره هندیه عمل کرده خط نصف النهار و خط
 مشرق و معرب اخراج کرده باشند خواهند که سمت
 قبله آن موضع معلوم کنند باید که نسبت میان طول
 و عرض که شرفها الله تعالی و طول و عرض بلد مطلوب
 معلوم کنند احتمال که مطابق واقع باشد از مشیت
 پرون نیست **اول** آنست که طول و عرض بلد پیشتر
 باشد از طول و عرض که **دوم** آنست که طول و عرض
 بلد کمتر باشد از طول و عرض **سوم** آنست که طول
 بلد پیشتر و عرض کمتر باشد **چهارم** آنست که طول
 بلد کمتر و عرض پیشتر باشد **پنجم** آنست که طول بلد مساوی

و عرض پیشتر باشد **ششم** آنست که طول بلد مساوی
 و عرض کمتر باشد **هفتم** آنست که عرض بلد مساوی
 طول پیشتر باشد **هشتم** آنست که عرض بلد مساوی
 و طول کمتر باشد **نهم اول** از نقطه جنوب بقدر
 تفاوت پایین الطولین بجانب معرب بشمرند اینجا که
 رسد علامتی نهند و از نقطه شمال بهمان قدر و بهمان جهت
 بشمرند اینجا که رسد هم علامتی نهند و پایین العلامتین را بخط
 مستقیم وصل کنند و نیز از نقطه معرب بجانب جنوب
 بقدر تفاوت پایین العرضین بشمرند اینجا که رسد علامتی
 نهند و از نقطه مشرق بهمان مقدار و بهمان جهت بشمرند اینجا که
 رسد علامتی کنند پایین العلامتین را بخط مستقیم وصل کنند

این دو خط تقاطع کنند پس از مرکز دایره هندیه خطی اخراج
کنند که از نقطه تقاطع بگذرد و محیط دایره سد آن خط
خط سمت قبله باشد صورتش اینست

اما قسم دوم که طول بلد و عرض او کمتر باشد از طول
و عرض که شهرها آنه تعالی تفاوت و مابین الطولین
را از نقطه شمال بجانب مشرق و از نقطه جنوب
سم بجانب مشرق عد کنند و ابر آن دو موضع علامت
نهند و میان علامتین بخط مستقیم وصل کنند و تفاوت
مابین العرضین را از نقطه مشرق بجانب شمال
و از نقطه مغرب سم بجانب شمال بشمرند و علامت
نهند و میان علامتین را باز بخط مستقیم وصل کنند
و این دو خط سم با هم تقاطع کنند و سم از مرکز دایره
بجمل تقاطع خطی اخراج حاکم محیط دایره آن خط
سمت قبله باشد و صورتش در آن صحنه نموده شد

الطولین را بجانب مغرب از طرف شمال و جنوب
بشمرند و معاوت پائین العرضین را از نقطه مشرق
و مغرب بجانب شمال بشمرند بر طریق که ذکر رفت
بخطین مستقیمین وصل بطریقی مذکور و از مرکز خط مستقیم
اخراج کنند خطی از نقطه باطع خطین بگذرد و محیط
آن خط سمت نقطه جنوب قبله باشد
برین صورت

الطوبى

درین ماده قبله مایل باشد از جانب شمال
بجانب مغرب **اما قسم چهارم** آنکه طول
بلد کمتر باشد از طول مکه مبارکه و عرض بیشتر
از عرض مکه مبارکه شرفها الله تعالی چون محیط دایره
بندییه را بسجده و سقست قسم راست کرده باشند
از نقطه جنوب بقدر تفاوت مایلین الطولین
بجانب مشرق بشمرند اینجا که رسد علامتی بر آن نهند
و از نقطه شمال هم بقدر تفاوت مایلین الطولین
هم بجانب مشرق بشمرند و اینجا که رسد از محیط علامتی
کنند و مایلین العلامتین را خط مستقیم وصل کنند و
نیز از نقطه مغرب بجانب جنوب بقدر تفاوت

۱۷
مایلین العرضین بشمرند اینجا که رسد علامتی بر آن نهند
و از نقطه مشرق بهمان مقدار و بهمان جهت بشمرند
اینجا که رسد هم علامتی کنند مایلین العلامتین را خط
مستقیم وصل کنند این دو خط بی شبهه تعاطع
کنند پس از مرکز دایره بندییه خطی اخراج کنند
که از نقطه تعاطع بگذرد و محیط دایره رسد آن
خط خط سمت قبله باشد و او سهم قوسی است
که محراب را بر آن بنا کنند و آن فضل مشرکت
میان دایره اقصی و عظیمه که از سمت الراس
بلد و مکه مبارکه شرفها الله تعالی بگذرد و قوسی
از افق که میان نقطه جنوب و طرف خط سمت

قبله است از افراس اخلاف گویند یعنی مصلی از
نقطه جنوب می باید که بمقدار آن قوس منحرف
شود و سرگاه که مصلی آن خط را میان دو قدم
نهاده بنقطه تعاطع توجه کند و خطی که در وسط
چپه او از پایین اوج چین گذرد و بر اس اف
منتهی شود بر آن خط منطبق سازند بجانب
قبله متوجه شده سجده کرده باشد اینست
معنی توجه بجانب قبله مثلاً طول طرب افزون
حمیت عن البلیة والفتون منقاد و یک
درجه و پنجاه دقیقه است و عرض چهل
و یک درجه و طول مکه شرفها الله تعالی منقاد

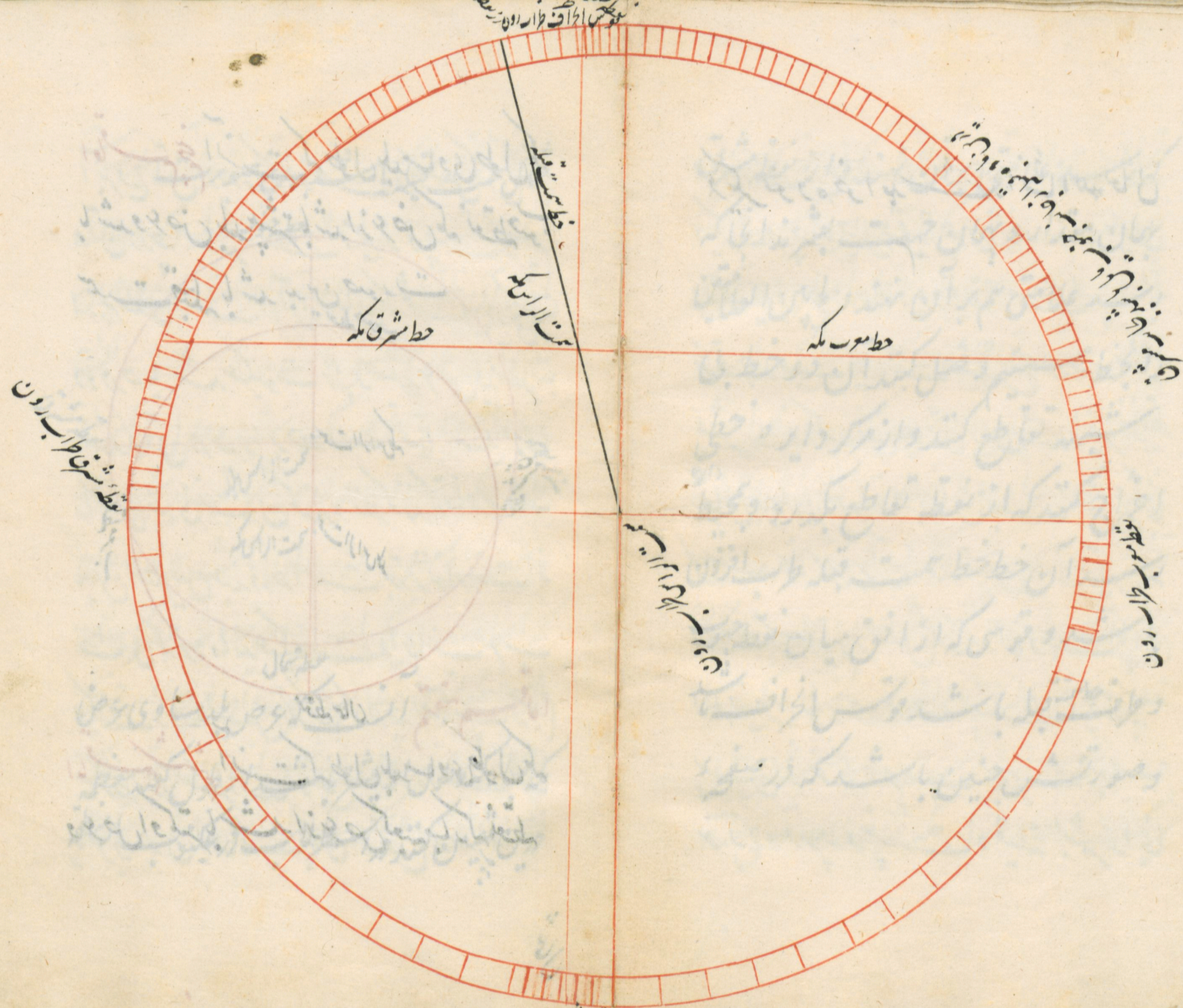
و منزه

و منزه درجه است و عرض او پست
و یک درجه و چهل دقیقه چون تفاوت پایین
الطولین سه درجه و ده دقیقه است پس از
نقطه جنوب بجانب مشرق سه درجه و ده دقیقه
بشمرند اینجا که رسد علامتی بر آن نهند و نیز از نقطه
شمال بهمان مقدار و بهمان جهت بشمرند اینجا
که رسد علامتی بر آن نهند پایین العلامتین را
را بخط مستقیم وصل کنند و تفاوت پایین
العرضین نوزده درجه و پست دقیقه باشد
پس از نقطه معرب بجانب جنوب
نوزده درجه و پست دقیقه بشمرند اینجا

که رسیده علامتی بر آن نهند و از نقطه مشرق
بهمان مقدار و بهمان جهت بشمرند اینجا که
رسیده علامتی هم بر آن نهند و مابین این دو علامتین
را بخط مستقیم وصل کنند آن دو خط بی
شبهه تقاطع کنند و از مرکز دایره ^{دایره} خطی
افزاج کنند که از نقطه تقاطع بگذرد و بحیاط
رسد آن خط خط سمت قبله طرب افزون
باشد و قوسی که از افق میان نقطه جنوب
و طرف سمت قبله باشد قوس انحراف باشد
و صورتش چنین باشد که در صفحه

دیگر نموده خواهد شد انشاء الله تعالی

۴

اما قسم پنجم آنست که طول بلد مساوی طول مکه باشد و عرض بلد بیشتر باشد از عرض مکه نقطه جنوب سمت قبله باشد بدین صورت

اما قسم ششم آنست که طول بلد مساوی طول مکه و عرض او کمتر باشد از عرض مکه کعبه مبارکه نقطه شمال

شمال

شمال سمت قبله باشد برین صورت

اما قسم هفتم آنست که عرض بلد مساوی عرض مکه مبارکه و طول او بیشتر باشد از طول کعبه مغرب درین تعیین کنند در اسطرلاب در یک جنوب از نقطه

البروج آن درجه را که از سمت الراس مکه می گذرد
و آن درجه ششم است از جوزا و پست و سیم
از سرطان است در آن زمان که شمس در یکی این
دو درجه باشد عنکبوت را بر صیفی عرض بلد مطلوب
نهند و آن درجه را بر خط وسط السماء نهند و مری
راس الجدی نشان کنند و نظر کنند که تفاوت
مایین الطولین چند درجه است بقدر تفاوت از
نشانی که کرده اند عنکبوت را بجانب مغرب
حرکت دهند بس نظر کنند که درجه افتاب بر چندم
مقنطره از مقنطرات ارتفاع افتاده است شرقی
یا غربی چون افتاب بان ارتفاع رسد بعد از

زوال

زوال ظل مقیاس در آن وقت در آن بلد مست
قبله باشد مصلی باید چنان متوجه شود که در حالت
سجود آن ظل میان سر و قدم او باشد و پین حاجبین
او بر آن ظل منطبق باشد اما **قسم ششم** از
که عرض مساوی عرض مکه باشد و طول بلد کمتر از
طول مکه درین ماده هم چون اقطاب در ششم درجه جوزا
یا پست و سیم درجه از سرطان باشد در آن زمان
که اقطاب در یکی ازین دو درجه باشد هم عنکبوت
را بر صیفی عرض مطلوب نهند و آن درجه را بر خط
وسط السماء نهند و مری نشان کنند پس بقدر تفاوت
مایین الطولین عنکبوت را بجانب مشرق حرکت

دستند پس نظر کنند که درجه آفتاب بر چند نقطه از
مقنطرات ارتفاع افتاده است شرقی چون آفتاب
بان ارتفاع رسد قبل از زوال ظل مقیاس در آن
مساحت قبله باشد **بدانکه** آسان ترین موضعی از مواضع
از برای دانستن سمت قبله آن موضع بود که یا که
در یک قطر واقع شده باشد چون بعد آن موضع از
که نصف دور است پس بر طرف که توجه کنند
بجانب که توجه کرده باشند و مشکلی بن موضعی از
مواضع عرض تعیین است زیرا که اینجا نقطه شرق
و مغرب و جنوب و شمال متعین نیست **حاشا** در
دانستن دوری میان دو شهر چون طول و عرض هر دو

شهر معلوم باشد آسان باشد دانستن دوری میان
ایشان بنواح و معرفت این از سه وجه خالی
نیت یا در طول متحد اند و در عرض متفاوت
یا در عرض متحد اند و در طول متفاوت یا در طول
و عرض هر دو متفاوت اند اگر در طول متحد باشند
و در عرض متفاوت مابین العرضین را در
پیرنویس و دو ضرب باید کرد زیرا که هر دایره
عظیمه که محیط بر سطح ارض فرض کرده اند از **ا** **ب**
بصد و شصت قسم کرده و هر قسمی از آن اقسام است
نقطه و ربع گفته اند ای حاصل آید آن مقدار فرجه باشد
میان آن دو شهر و اگر در عرض متحد باشند و در طول

متفاوت مابین الطولین را در پست ^{نقطه} و در مرتب
 باید کرد تا بعد میان آن دو شهر بفرج معلوم شود و اگر
 هم در طول و هم در عرض متفاوت باشند مابین الطولین
 را در نفس خودش ضرب باید کرد و مابین العرضین را
 هم در نفس خودش ضرب باید و با حاصل ضرب اول
 جمع باید و جذر مجموع باید گرفت و در پست ^{نقطه} و دو
 ضرب باید کرد تا بعد میان آن دو بلد معلوم شود
 و برمان برین معنی در شکل حمل و ششم از معالیه اول از
 تحریر اقلیدس که از اشکال عروض میخواند معلوم می شود
 و آنجا فرموده است که هر مثلث که یک زاویه او
 قائمه باشد مربع وتر راویه قائمه مساوی مربع آن دو

ضلع دیگر باشد و اثباتش در آنجا معلوم می شود ^{مثال}
اما اگر در طول متحد باشند و در عرض متفاوت همچون
 از روم که طول او مساوی طول مکه مبارکست
 و عرض او از عرض مکه مبارک پیشتر به **۱۸** درجه چون
 مابین العرضین را در **۱۹** ضرب کردیم شد این **۳۴۳**
 فرسخ این مقدار راه است از روم تا مکه سرهما
اما اگر در عرض متحد باشند و در طول متفاوت
 همچون تبریز و از رگان که در عرض متحد اند و طول
 تبریز از طول از رگان پیشتر است به **۸** درجه
 در پست ^{نقطه} و دو ضرب کردیم شد بعد میان از رگان
 و تبریز **۱۵۲** فرسخ **اما** اگر هم در طول و هم در عرض

تفاوت باشند همچون طرب رون با مکه مباح که
 چه طول طرب رون کمتر است از طول مکه به
 ۵ درجه مابین الطولین را که هست ۵ در نفس خودش
 ضرب کردیم شد که درجه مابین العرضین که هست
 ط درجه ۵ دقیقه در نفس خودش ضرب کردیم
 شد ش ۳۷۳ درجه و ۳۷۳ دقیقه یعنی ۷۴
 دقیقه با حاصل ضرب اول جمع کردیم شد شص
 درجه یعنی ۳۹۸ درجه و ۳۹۸ دقیقه حدز این عدد گرفتیم
 یعنی عددی که چون او را در نفس خودش ضرب
 کنند همین عدد حاصل شود و آن ط درجه بود یعنی
 ۱۹ درجه و ۱۹ دقیقه چون نگاه داشت را دو دقیقه

می باید

می باید که آن هم یک درجه شود چون یک درجه عبات
 از ۲۹ فرسخ است و هر درجه ۴۰ دقیقه است پس
 ۱۹ را در ۱۲۰۰۰ ضرب کردیم شد ۲۲۸۰۰۰ بر
 ۴۰ دقیقه قسمت کردیم شد خارج قسمت ۵۷۳۳
 این قدر ذرع حصه یک دقیقه باشد او را مصاعف
 کردیم شد ۲۴۹ حصه دو دقیقه این را از ۱۲۰۰۰
 نقصان کردیم شد ۴۳۴ فرسخ ۷۳۴ درع این
 مقدار بعد باشد میان طرب رون و مکه مبار که شهرها
 تعالی و قس علی هذا و باید دانست که هر فرسخ
 عبارتست از ۱۲۰۰۰ ذرع است و هر ذرع
 عبارت از ۴ اصبع و هر اصبع عبارتست

از ۷۶ ض شیع و سر شیع عبارتست از ۷

۷۹۲۰ ض موی یال اسب و دور زمین ۴۷۴

فرسخ باشد کسی که بحساب صرب و سمیت

قادر باشد بیکه دایره ارض را بد راع

بیکه با صبع بیکه به شیع بیکه بشع حساب نماید

و ما طول و عرض بلاد را احو مشهور بود درین

رساله ایراد کردیم تا در محل عمل

آسان باشد و الله اعلم

وا حکم

قطرس ۲۵۴۵ فرسخ

کتاب	اسماء بلدان	اصول	مجموع
سوس	قصری خوب	۱۰	۱۰
فاس	قصره حلی	۲	۲
تاسرت	علیا	۱	۱
تاسرت	سعی من افریقه	۱	۱
قیروان		۷	۷
براندلس	مور	۱	۱
فرطیه	دار ملک اندلس	۱	۱
بحر از بر	صیبه	۱	۱
خرمی	دار ملک صیبه	۱	۱
در فله	شهر نو	۱	۱
فوص	ار صغیر	۱	۱
اسکندریه		۱	۱
مصر		۱	۱
ومیاط		۱	۱
قلزم	ار کنار	۱	۱
عدن		۱	۱
صناعدار ملک		۱	۱
زید		۱	۱
صیار	قصره عمان	۱	۱
مدینه رسول علیه السلام		۱	۱
مکه مبارکه		۱	۱
طایف		۱	۱
بجیز	خرین	۱	۱
طایف	خرین	۱	۱
پت المقدس		۱	۱
عسقلان	ار فلسطین	۱	۱
رمله	ار فلسطین	۱	۱
قیساریه		۱	۱
طبری		۱	۱
صور		۱	۱
صدا		۱	۱
اطرابلس		۱	۱

کتاب	اسماء بلدان	اصول	مجموع
دمشق		۱	۱
بعلبک		۱	۱
خمس		۱	۱
انطاکیه	ار قنور	۱	۱
سرمین		۱	۱
قیسین		۱	۱
حلب		۱	۱
مسیح		۱	۱
رحب		۱	۱
طرسوس		۱	۱
مصبه	و کونیا	۱	۱
ملاطیه		۱	۱
سعلیه	حرر بر کت	۱	۱
رومه	کبری	۱	۱
ایبندیه	مدینه الحلی	۱	۱
بورطیا	و قسطنطینیه	۱	۱
ماقدونیا		۱	۱
عموره		۱	۱
ازر الروم		۱	۱
ار ریکان		۱	۱
قوسه		۱	۱
سواس		۱	۱
سمیاط		۱	۱
قالبطما		۱	۱
حران	ار حیره	۱	۱
رقه		۱	۱
راس العین		۱	۱
ماروین		۱	۱
قر قیس		۱	۱
رضیجین		۱	۱
سبخار		۱	۱
غانه		۱	۱
موصل		۱	۱
ارسل		۱	۱
تکرت		۱	۱

کتاب رومین طومر حال و عرض

کتاب	اسماء بلدان	اصول	عموم
الان	پستگان	فد ل ل ط	فد ل ل ط
ب	باکویه	فد ل ل ط	فد ل ل ط
ب	شماهی قصبه سروان	فد ل م ق	فد ل م ق
ب	باب الایوان	فد ل ل ط	فد ل ل ط
ب	دارمکدر	فد ل م ق	فد ل م ق
ب	کوبامدینه روس	فد ل ل ط	فد ل ل ط
ب	سفس	فد ل ل ط	فد ل ل ط
ب	بلغار	فد ل ل ط	فد ل ل ط
ب	لیانک ماس روس	فد ل ل ط	فد ل ل ط
ب	سزمین رای	فد ل ل ط	فد ل ل ط
ب	کوفه	فد ل ل ط	فد ل ل ط
ب	مدای	فد ل ل ط	فد ل ل ط
ب	بغداد	فد ل ل ط	فد ل ل ط
ب	واسط	فد ل ل ط	فد ل ل ط
ب	بصره	فد ل ل ط	فد ل ل ط
ب	ابله	فد ل ل ط	فد ل ل ط
ب	عمادان	فد ل ل ط	فد ل ل ط
ب	خندنیایور	فد ل ل ط	فد ل ل ط
الان	ملاذجرد	فد ل ل ط	فد ل ل ط
الان	احلاط	فد ل ل ط	فد ل ل ط
الان	لرچیش	فد ل ل ط	فد ل ل ط
الان	انی	فد ل ل ط	فد ل ل ط
الان	سلساس	فد ل ل ط	فد ل ل ط
الان	خوی	فد ل ل ط	فد ل ل ط
الان	اورمه	فد ل ل ط	فد ل ل ط
الان	برند	فد ل ل ط	فد ل ل ط
الان	تجوان	فد ل ل ط	فد ل ل ط
الان	زراغه	فد ل ل ط	فد ل ل ط
الان	بهریز	فد ل ل ط	فد ل ل ط
الان	اروسل	فد ل ل ط	فد ل ل ط
الان	موغان	فد ل ل ط	فد ل ل ط
الان	برودع	فد ل ل ط	فد ل ل ط
الان	حکمره	فد ل ل ط	فد ل ل ط
الان	شکوره	فد ل ل ط	فد ل ل ط
الان	علسن ارملکباغا	فد ل ل ط	فد ل ل ط
الان	الان	فد ل ل ط	فد ل ل ط

کتاب	اسماء بلدان	اصول	عموم
کتاب	بشیر	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	عسکرکرم	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	اسوار	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	رامهرز	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	ارحان	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	سایور	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	کازرون	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	نوندجان	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	پروزاماد	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	سیراف	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	تیسراز	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	اصطخر	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	سیرد	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	شترروز	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	زنجان	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	ابهر	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	همدان	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	ساوه	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	قروین	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	ابه	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	اصهبا	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	کاشان	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	مم	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	ری	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	خوار	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	الموت	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	طالغان	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	لاجان	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	سوسمار حلمان	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	کجور و کلار	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	دیمه قصبه دماوند	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	امل قصبه طرستان	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	ساری	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	استرآباد	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	الکاح قصبه حان	فد ل ل ط	فد ل ل ط
کتاب	جرهان	فد ل ل ط	فد ل ل ط

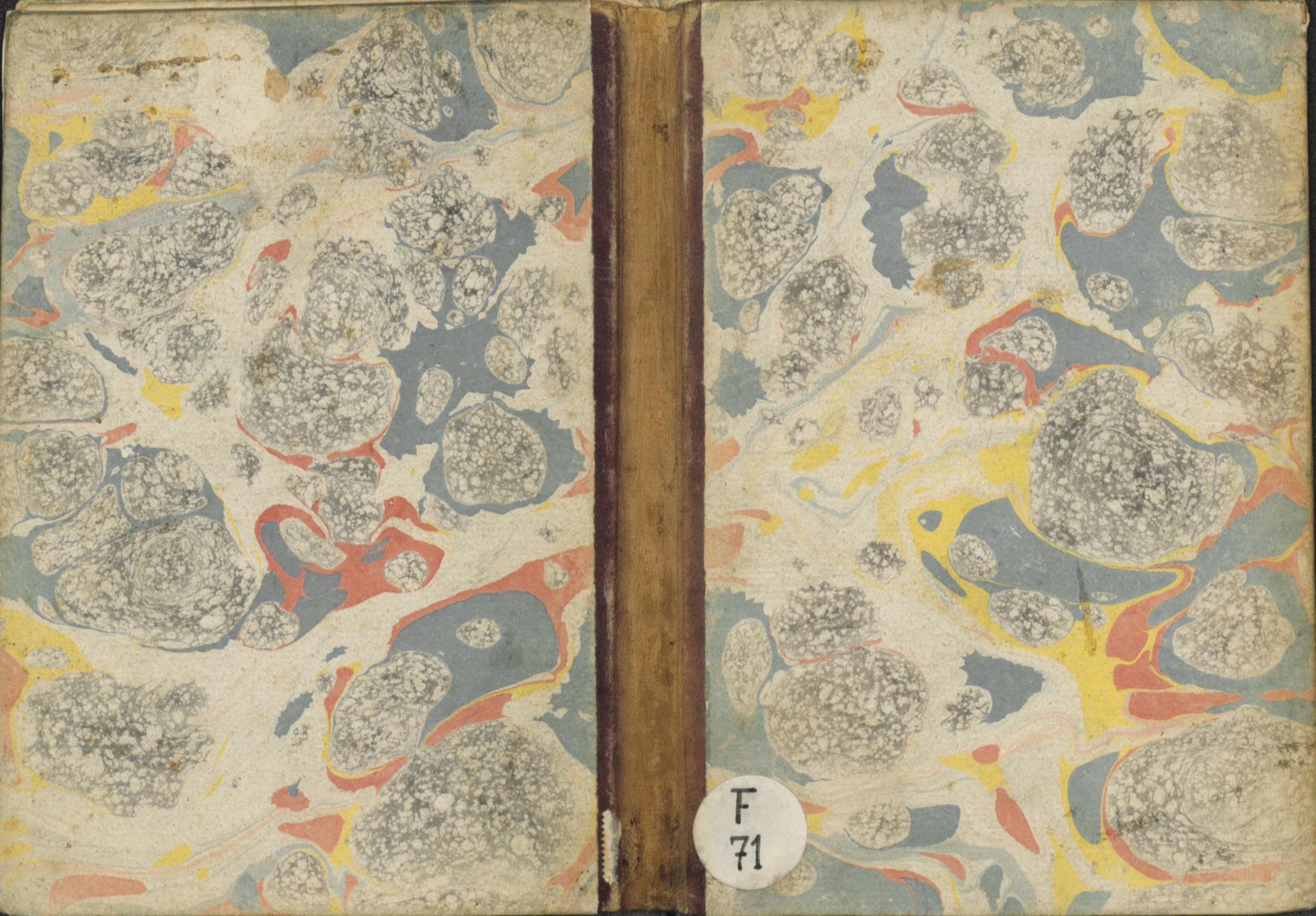
عبد الكتاب يعون الملك الوهاب

في عشر رمضان سنة ٩١١

تحرى درطاب زون

م

29868

F
71